

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Паська Юрія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 54 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“, пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“, підпункту 2 пункту 5 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“

м. К и ї в
4 квітня 2018 року
№ 1-3 (II)/2018

Справа № 3-29/2018 (4568/16)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Паська Юрія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 54 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399) зі змінами, пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких

законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 22, ст. 145) зі змінами, підпункту 2 пункту 5 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 24 грудня 2015 року № 911–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 5, ст. 50) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Пасько Юрій Володимирович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 54 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII зі змінами (далі – Закон № 2262), пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII зі змінами (далі – Закон № 213), підпункту 2 пункту 5 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України“ від 24 грудня 2015 року № 911–VIII зі змінами (далі – Закон № 911).

Суб’єкт права на конституційну скаргу зазначає, що оспорюваними положеннями Закону № 2262, Закону № 213, Закону № 911 передбачено тимчасове зупинення виплати призначеної пенсії відповідно до Закону № 2262 у період роботи на посадах, які дають право на призначення пенсії або щомісячного довічного грошового утримання у порядку та на умовах для певних категорій осіб, а також поновлення виплати відповідної пенсії після звільнення з роботи.

На думку автора клопотання, припинення виплати йому пенсії та неправильне застосування судами апеляційної та касаційної інстанцій норм матеріального і процесуального права призводить до порушення його „конституційних прав людини і громадянина“.

До конституційної скарги Пасько Ю.В. долучив копії постанов Ленінського районного суду міста Полтави від 10 серпня 2015 року та Харківського апеляційного адміністративного суду від 24 листопада 2015 року, ухвали Вищого адміністративного суду України від 19 жовтня 2016 року, а також копії судових рішень у справах з аналогічних, на його думку, питань. Стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону № 2262, Закону № 213, Закону № 911, суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на правові позиції Конституційного Суду України та висновок Головного науково-експертного управління Апарату Верховної Ради України на проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

Автор клопотання, стверджуючи про неконституційність оспорюваних положень Закону № 2262, Закону № 213, Закону № 911, цитує лише окремі положення рішень Конституційного Суду України, Конституції України та фактично виражає незгоду з рішеннями судів апеляційної та касаційної інстанцій, вказуючи на неоднакове застосування ними норм матеріального і

процесуального права. Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень статті 54 Закону № 2262, пункту 4 розділу I Закону № 213, підпункту 2 пункту 5 розділу I Закону № 911.

Конституційний Суд України згідно з частиною четвертою статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими або наявне зловживання правом на подання скарги.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пункту 4 частини першої статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Паська Юрія Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 54 Закону України „Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб“ від 9 квітня 1992 року № 2262–XII зі змінами, пункту 4 розділу I Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення“ від 2 березня 2015 року № 213–VIII зі змінами, підпункту 2 пункту 5 розділу I Закону України „Про внесення змін

до деяких законодавчих актів України“ від 24 грудня 2015 року № 911–VIII зі змінами на підставі пункту 4 частини першої статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Городовенко В.В.

Касмінін О.В.

Лемак В.В.